

[Knud Hertling.]

kompetence til at behandle dette meget vigtige spørgsmål, hænger det i høj grad sammen med mit ønske om, at samarbejdet mellem landsrådet og folketinget netop kunne finde sted, hvis man fortsat havde den naturlige ordning, at ministeren for Grønland fremsætter forslagene og sender dem til udtalelse hos landsrådet, der giver dem en grundig behandling og sender dem til folketinget til fortsat behandling. Jeg tror, et så vigtigt område som dette ville fortjene en sikring på den måde, og det ser jeg en mulighed for, når det ikke er landsrådet alene eller folketinget alene, der er den bedst egnede, men de to sammen.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Ja, det er naturligvis noget, det ærede medlem er berettiget til at forlange drøftet i udvalget, lige så vel som det naturligvis kan drøftes her. Men jeg har lyst til alligevel at spørge det ærede medlem for at opnå fuldkommen klarhed, om det er det ærede medlems opfattelse, at folketinget skal, skal vi sige fastsætte regler i enkeltheder for, hvorledes grønlænderne bør opføre sig på dette område?

(Kort bemærkning).

Knud Hertling: Jeg beklager, at jeg ikke har udtrykt mig klart nok. Selvfølgelig er det ikke folketinget alene, der skal afgøre den slags spørgsmål eller fastsætte regler for det. Det er ministeren for Grønland, der skal fremsætte lovforslagene, som skal behandles i landsrådet og derefter gå tilbage til folketinget til videre drøftelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om afgift af motorkøretøjer.

(Lovforslaget (nr. 140) findes i tillæg A. sp. 3259, fremsættelsen i tidenden sp. 2514).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl P. Jensen: Man kan med nogen ret undre sig over, at det grønlandske landsråd ikke for længst har taget spørgsmålet om afgift af motorkøretøjer op — ikke mindst når det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at afgifter som bekendt er den eneste indtægt, landskassen har. Det drejer sig om sukker, sukkervarer, malt og humle, øl og vin og spiritus, tobak, kaffe, te og mineralvand, men benzinen er fri: ingen benzinafgift, ingen indførselstold, ingen omsætningsafgift og ingen anden form for beskatning.

Resultatet er efterhånden blevet en større og større vognpark, der for en stor del består af importerede, udslidte vogne. Man kan i mange byer i Grønland møde taxadroscher med det kendte telefonnummer 3×35 på vogn døren. Men også privatvogne vinder indpas, og for alle vognejere gælder det, at de stiller krav til det offentlige om bedre veje og parkeringspladser ved butikker, offentlige bygninger og boligbyggeri. Om vinteren, der sine steder er den længste årstid, kræver man snerydningen forceret, og det koster penge, mange penge.

Nu har landsrådet stillet forslag om indførelse af en årlig afgift på motorkøretøjer og påregner et provenu, som er anslået til et sted mellem 6 og 7 mill. kr., eller stort set lig med det tab, man forventer at få ved gennemførelsen af det lovforslag, vi nys har behandlet. Ved de for begge forslag stillede forventninger i så henseende kan man sikkert sætte et stort spørgsmålstegn.

Jeg vil i øvrigt mene, at vi, når vi skal i gang med en realitetsbehandling af forslaget, nok bør overveje helt konkret at præcisere, hvilke motorkøretøjer der skal fritages for afgift. At man ikke, som det siges i bemærkningerne, skal fordyre statens virksomhed ved at pålægge statens vogne en motorafgift, kan være rimeligt, men det må formentlig medføre en skærpet kontrol